

*Hát ez a pasas meg mit bámul itt?
– egy lakó végigmérte, beengedte.
Igen, a kilencedik emeletre,
ő is pont oda, elindult a lift.*

*Tudja, szabadkozott, minden itt történt.
Hagyja csak, én is cipőben vagyok.
Ha nem haragszik, megnézném az erkélyt:*

*odalent járda, apró kőpadok.
Alacsonyabb, mint régen volt, a mellvéd,
és az öröm, hogy hazajut, nagyobb.*

ZALÁN TIBOR

Egy omlás fázisai

*Először kényszerítette térd
re magában az embert A pál
inkák tornyaiból ellátni
a tengorig A partokon fehé
érlő csontvázzakig A szépség
mindig áldozattal jár Mint egy
kórboncnok könyékig mocsokban
Az esztétika iszapjában
megmerülve fulladásig*

*Aztán csak rálegyint Odébb rak
ja magától a tárgyakat A
magány az emlékek eltávol
ításával kezdődik Nem fél
Pedig kellene félnie Az
embert körülvevő tárgyakban
rakódik meg a múlt Azt kitör
ülve az embert törli ki mag
ából Aki Az ember minek*

*Cafatnyi rothadó hús Isten-
marék elporladó csont a vi
lágba vetve Majd százkilónyi
fölöslegesség A létezés
megfeledezik teremtménye
iról Kimért időkből elveg
etálnak A kimért időn most*

*elneveti magát A pohár
mint a lét mérőedénye Nem*

*csak komikus de ízléstelen
is Mint az ifjúságra gondol
ni alkonyi verőfényben Még
van pár jó éved hajol át az
asztal fölött valaki Egyszer
A még megaláz A vannak nincs
értelmezhetősége A múlt
ágbogán fürtökben lógnak a
férgek Nem hozzáférhető több*

*é É mint élni A versből most
kitekint Másnál ezt a fordul
atot utálja Használatát
a mindegy teszi lehetővé
Élni annyit tesz bänni a hal
adékokkal Reccsen a mobil
telefon a talpa alatt a
mikor rálép Most akarta hív
ni Most talán még hívni akar*

*ták Volna Az emlék elválík
a tárgyától A megszűnés egy
szerű képlete ez A nincstre
ráakaszkodni értelmetlen
Igeragozás kérdése az
idő Fölösleges különbség
tételek a van volt lesz között
A között talán értelmezhet
ő A résben létezés szégyen*

*e Nem múlnak az ismeretlen
eredetű remegések a
húsában Ha halálfélelem
lenne viselné Azt megszokta
Köhögés Fulladás Ahogy reg
gelente De ez most más Az ép
ítmény készül darabokra es
ni szét Nem tudja az ajtóig
elkaparni magát Repedés*

*ek zaja bent Egymástól távol
odó részek Isten darura*

*függesztett ormótlan vasgolyó
Leng és széttöri kreálmánya
it Közeledése meg sem za
varja Bár illett volna befés
ülködnie a pusztulásához
A fehér ing előtt hideg víz
ben letusolni A hőség a*

*kár a városra rátelepszik
agyára Éjjel a szemközti
sárga házat nézte A tükör
ben már nem látta magát Nyugodt
volt hogy nincsen is arca Hátra
dőlt pedig lehet háta sincs már
Koponyáján keresztül repül
falba csapódó pisztolygolyó
egy seregély Nem veszi észre*

